

عنوان مقاله:

بررسی تغییرات هیستوپاتولوژیک و مارکرهای بیوشیمیایی فاز Bone formation در مدل تاخیری روند التیام شکستگی در خرگوش

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره دانشجویان دامپزشکی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

حسین اکبری - دکتری عمومی دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار

حمیدرضا مسلمی - عضو هیئت علمی دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

امروزه درمان شکستگی از مباحث مهم در علم پزشکی و دامپزشکی میباشد و همواره یافتن یک تکنیک جدید که با حداقل عوارض جانبی، سرعت التیام شکستگی را افزایش دهد مورد توجه است. هدف از انجام این پژوهش، ارزیابی یک مدل تشخیصی غیر تهاجمی در کارهای تحقیقاتی و معاینات بالینی است. روش کار: برای انجام این پژوهش، 12 سر خرگوش ماده، بالغ، هم وزن و نژاد نیوزیلندی 10 دقیقه قبل از شروع عمل جراحی با استفاده از ترکیب دارویی کتامین، زایلازین و آسپرومازین بصورت تزریق داخل عضله بیهوش شدند. شکافی به طول 1 سانتیمتر در سطح داخلی دست راست در ناحیه پشتی قدامی استخوان رادیوس و در ناحیه میانی استخوان زندزبرین با یک شکاف استخوانی به اندازه 2 برابر قطر استخوان زندزبرین ایجاد گردید. در روز 0 قبل از شروع جراحی از همه نمونه ها جهت اندازه گیری مارکرهای بیوشیمیایی خونگیری شد. در روز 15 بعد از جراحی، ابتدا از نمونه های گروه اول و 30 روز بعد از جراحی از نمونه های گروه دوم خونگیری شد و سپس خرگوش ها با استفاده از آرامبخشی توام با دوز بالای تیوپنتال سدیم معدوم گشته و بلافاصله نمونه گیری جهت بررسی هیستوپاتولوژی انجام شد. بحث و نتیجه گیری: با توجه به یافته های موجود در این مطالعه و مقایسه ی نتایج هیستوپاتولوژی و بیوشیمیایی بدست آمده میتوان اینگونه بیان داشت که اندازه گیری آنزیم ALP قبل از شروع فاز بازآرایی ارزش تشخیصی ندارد. با توجه به اینکه در روز 30 شروع باز آرای و عدم تغییر آنزیم مشاهده شد، بهتر است اندازه گیری این آنزیم حداقل از یک تا دو ماه بعد از ایجاد نقیصه استخوانی انجام شود.

کلمات کلیدی:

بیومارکر، شکستگی استخوان رادیوس، آلكالين فسفاتاز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/779698>

